

3.

Resolution

vedtagen

**paa det af Erhvervsrepræsentanter afholdte Møde paa Københavns Børs
den 6. December 1915.**

Mødet erkender, at de af Krigen skabte Konjunkturer vel har givet store Dele af vort Samfund rigelig Adgang til Fortjeneste, men paa den anden Side foraarsaget en ekstraordinær Dyrtdid, der øver et føleligt Tryk paa de smaa Husholdninger, og som ogsaa rundt om i Landet har fremkaldt en Del Nød. Dette gælder saaledes adskillige af vore Organisationers Medlemmer, Smaamestre, Smaaskippere, smaahandlende — smaa næringsdrivende i By og paa Land —, men for øvrigt ikke mindre fastlønnede Folk med beskedne Indtægter, smaa Pensionister, alderdomsunderstøttede, frem for alt fattige Enker med Børn. At søge en saadan ekstraordinær Nød afhjulpet er imidlertid en almen Samfundssag, og den paagældende Opgave bør derfor, selv om Kommunernes Medvirken neppe kan undværes, først og fremmest løses af Staten og ved Statskassens Midler. At dette fører til nye, ekstraordinære Skattepaalæg, og at disse særlig kommer til at ramme dem, som under disse Forhold har haft særlig stor Fortjeneste, vil de af os repræsenterede Erhverv være de sidste til at beklage sig over.

Derimod maa man nedlægge en bestemt Indsigelse imod, at Skattelovgivningen, i Stedet for som hidtil at ligge i Rigsdagens Haand, nu for et vist Aaremaal helt og holdent overlades til Kommunalbestyrelserne i Forening med en enkelt Minister, saaledes at alle hidtidige, af Lovgivningsmagten efter nøjeste Overvejelse fastsatte Normer og Regler for Kommunalskatterne fuldstændig ophæves, ja, endog saaledes, at der aabnes Kommunerne Adgang til vilkaarligt at fastsætte, at visse Klasser af Skatteydere skal være pligtige at betale, medens andre helt kan slippe. Mødet maa heroverfor gøre de af Landets tidligere Konseilspræsident ved Sagens første Behandling i Folketinget udtalte Ord til sine: „Rigsdagen er, ogsaa i dette Tilfælde, ikke blot sat til at vaage over, at der vederfares de trængende og nødlidende Retfærdighed under de nuværende Forhold, men den er ogsaa sat til at vaage over, at der vises Retfærdighed og ikke Vilkaarlighed overfor Landets skatteydende Borgere“.

Den samme Tillid, som Organisationerne i denne Henseende udtaler til Landets Rigsdag, nærer vi ogsaa til, at den høje Rigsdag vil ændre Lovforslaget derhen, at den ej alene ikke anbefaler, men ligefrem forbyder Kommunerne at aabne særlige Udsalg med Levnedsmidler og derved paaføre den mindre Detailhandlerstand ny og trykkende Konkurrence.